

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/88/2020
Identifikačné číslo spisu:	6118310217
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6118310217.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Auto Palace Bratislava s.r.o., so sídlom Vajnorská 136/C, 831 04 Bratislava, IČO: 17 320 712, zastúpeného KRION Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Palisády 50, 811 06 Bratislava, IČO: 36 858 617, proti žalovanému: BIELA LABUŤ, s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 4, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 795 691, zastúpenému JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom so sídlom Ulica P. Rádayho č. 14/A, 984 01 Lučenec, IČO: 42 010 608, v konaní o zaplatenie 12.773,34 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13Cb/60/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. júna 2020, č. k. 43Cob/38/2020-259, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. júna 2020, č. k. 43Cob/38/2020-259 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 6. februára 2020, č. k. 13Cb/60/2018-165 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Lučenec na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 06.02.2020, č. k. 13Cb/60/2018-165, v prvej výrokovej vete zamietol žalobu o zaplatenie istiny 10.611,18 Eur s príslušenstvom. V druhej výrokovej vete konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny 2.122,16 Eur. V tretej výrokovej vete uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % vo výške uvedenej v osobitnom uznesení vyššieho súdneho úradníka.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručitou súdu dňa 24.09.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 12.773,34 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaný dňa 12.10.2017 požiadal žalobcu o opravu vozidla značky BMW 520D, keďže bolo poškodené po poistnej udalosti. Žalovaný bol leasingovým nájomcom predmetného vozidla a vlastníkom bola spoločnosť ČSOB Leasing s.r.o., ktorá listom zo dňa 21.12.2017 oznámila spoločnosti ČSOB Poist'ovňa a.s., že súhlasí, aby poistné plnenie z poistnej udalosti vo výške 12.733,57 Eur bolo poukázané na bankový účet žalovaného alebo žalobcu. Podľa žalobcu bolo vozidlo riadne opravené a tento vystavil faktúru č. 188300395 na sumu 12.733,34 Eur pričom žalovaný, ktorý motorové vozidlo

po oprave prevzal, dlžnú sumu neuhradil ani na výzvu žalobcu. Uvedená suma nebola žalobcovi uhradená ani zo strany ČSOB Poist'ovňa a.s.

3. V priebehu konania žalobca zdôrazňoval, že na základe podpísanej objednávky č. S708215 medzi ním a žalovaným došlo k vzniku zmluvy o dielo výhradne medzi žalobcom a žalovaným a žalovanému preto vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi celú vyfakturovanú sumu. Žalovanému ako výlučnému objednávateľovi vyúčtoval žalobca uvedenú faktúru na sumu 12.733,34 Eur, z ktorej žalovaný uhradil jej časť vo výške 2.122,16 Eur, t. j. vo výške DPH. Žalobca zdôrazňoval, že došlo k vzniku dvojstranného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorého ČSOB Leasing s.r.o., a ani ČSOB Poist'ovňa a. s., nie sú účastníkmi. Ak ČSOB Poist'ovňa a. s., porušila voči žalovanému zmluvné povinnosti uhradiť vyššie uvedenú faktúru č. 1188300395, žalovaný sa môže domáhať splnenia tejto povinnosti od uvedeného subjektu, t. j. od ČSOB Leasing alebo od ČSOB Poist'ovňa a. s. Táto skutočnosť nemá vplyv na povinnosť žalovaného uhradiť žalobcovi vyúčtovanú sumu, keďže výhradne žalovaný túto opravu bezpodmienečne objednal a bol povinný uhradiť aj vyúčtovanú sumu. Z listu ČSOB Leasing a. s., z 21.12.2017 nevyplývajú skutočnosti tvrdené žalovaným. Z uvedeného listu vyplýva to, že zaslanie poistného plnenia na účet žalovaného bolo podmienené predložením faktúry za opravu a predložením originálu dokladu o ich úhrade. Ak ČSOB poist'ovňa a.s., neuhradila žalobcovi uvedenú faktúru, žalovaný sa môže domáhať splnenia tejto povinnosti voči ČSOB Leasing a.s., alebo ČSOB Poist'ovňa a. s. Podľa žalobcu nie je pravdou ani tvrdenie žalovaného, že ČSOB Poist'ovňa a. s., dala súhlas na uhradenie poistného plnenia priamo žalobcovi, keďže v danom liste sa uvádza o zaslaní poistného plnenia zákazníkovi, ktorým je žalovaný a nie žalobca. Z listu ČSOB Poist'ovňa a. s., zo dňa 09.05.2018 vyplýva, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti, na základe čoho ČSOB Poist'ovňa a. s., odmietla uhradiť žalovanému (nie žalobcovi) poistné plnenie.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 2.122,16 Eur z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným dňa 27.03.2018, t. j. pred podaním žaloby a súd prvej inštancie preto v zmysle § 145 ods. 2 C.s.p., konanie v tejto časti zastavil tak, ako je uvedené v druhej výrokovej vete rozhodnutia konajúceho súdu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že nespornou bola skutočnosť, že žalobca vystavil Potvrdenie objednávky servisu pod č. S7082/2015 zo dňa 12.10.2017 s označením objednávateľa Biela labuť s. r. o., Lučenec, ktorej predmetom bola oprava motorového vozidla BMW 520D, ev. č. U. XXX Y. Uvedená objednávka obsahovala popis väd motorového vozidla a za objednávateľa bola podpísaná svedkom F. G..

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca predmetnú opravu nesporne vykonal a vystavil na ťarchu žalovaného faktúru č. 1188300395 na sumu 12.733,34 Eur s DPH, z ktorej časť vo výške vyúčtovanej DPH v sume 2.122,16 Eur žalovaný dňa 27.03.2018 uhradil a neuhradená ostala suma v čiastke 10.611,18 Eur. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie opravy uvedeného motorového vozidla voči žalovanému ako osoby, ktorá si opravu objednala. Uvedol, že oprava vecí spĺňa pojmové znaky zmluvy o dielo podľa § 536 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“). Súd prvej inštancie sa prejudiciálne zaoberal otázkou, či došlo medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným označeným ako objednávateľom k platnému dojednaniu zmluvy o dielo.

7. Okresný súd Lučenec dospel k záveru, že svedok F. G. na základe ústneho pokynu jeho manželky ako konateľky a spoločníčky žalovaného dopravil uvedené motorové vozidlo žalobcovi, pričom svedok ho mal na základe pokynu konateľky žalovaného prevziať od polície. Svedok od polície toto motorové vozidlo prevzal, ale vzhľadom na jeho poškodenie učinil rozhodnutie bez vedomosti konateľky žalovaného a vozidlo umiestnil do najbližšieho servisu - k žalobcovi. Súd prvej inštancie uviedol, že k takémuto konaniu nemal žiadne písomné ani ústne splnomocnenie a napriek tomu zo strany žalovaného nebol urobený žiaden úkon, ktorým by bolo toto konanie svedka G. negované a uzavrel, že žalovaný bol uzrozumený s umiestnením motorového vozidla v servise žalobcu. Konajúci súd dospel k záveru, že konateľka žalovaného konanie svedka F. G. v časti umiestnenia motorového vozidla v servise žalobcu následne schválila, pričom otázkou podľa okresného súdu bolo, či z takéhoto konania svedka G. vznikli

práva a povinnosti žalovanému a teda, či žalovaného zaviazal na základe uzatvorenia ústnej zmluvy o dielo s vymedzením jej predmetu, ktorým mala byť oprava vozidla a jej cena.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o dielo je vymedzenie jeho predmetu. Podľa okresného súdu za dohodnutý rozsah opravy vykonanej žalobcom nie je možné považovať potvrdenie objednávky servisu, ktorá len konštatuje poškodenie motorového vozidla spočívajúce v poškodení karosérie, nápravy, diferenciálu, ramien, pneumatík, diskov, nefunkčnosť signálu z pravej strany, vystrelené hlavového airbagu, vadnú batériu na výmenu, vadné programovače atď. bez presného určenia, ktoré súčiastky bude potrebné vymeniť, v akej cene a aký je predpokladaný rozsah prác.

9. Podľa okresného súdu predmet zmluvy o dielo a teda dojednanie rozsahu opravy nie je možné vykladať na ťarchu žalovaného podľa § 266 ods. 1 a 3 ObZ hoci je pravdou, že v čase pristavenia vozidla mohlo dôjsť k vymedzeniu len známeho rozsahu požadovanej opravy, ktorý bol viditeľný, avšak pokiaľ išlo o predmet diela, konečný rozsah opravy mohol byť ustálený až po vykonaní ohliadky poisťovňou, pričom však nebolo preukázané, že by žalovaný na takúto ohliadku žalobcu splnomocnil, resp. o jej výsledku bol informovaný z hľadiska rozsahu ako aj ceny opravy. Dospel k záveru, že z konania svedka G. je jeho úmysel týkajúci sa opravy dostatočne určitý, avšak konečný rozsah opravy, zrejme ustálený až po vykonaní ohliadky poisťovňou, z tohto právneho úkonu nevyplyva a nie je možné ho ani výkladom vyvodiť. Podľa okresného súdu rozsah opravy v zmysle ohliadok zástupcu poisťovne nebol určený, pokiaľ žalovaný s takto stanoveným skutočným rozsahom poškodenia nebol oboznámený. Žalovaný nebol o rozsahu vyrozumený, čím mu bolo odňaté právo reagovať na rozsah poškodenia a následnej opravy, ktorý bol jednostranne stanovený žalobcom, a teda ani dvojstranne dohodnutý byť nemohol. V tejto súvislosti konajúci súd odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/30/2018-223.

10. Podľa okresného súdu na základe vyššie uvedeného nevyplynulo, že by došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným z dôvodu platného nedojednania predmetu diela (opravy). Poukázal aj na skutočnosť, že ustanovenie § 536 ods. 3 ObZ na platnosť zmluvy o dielo vyžaduje dohodnutie ceny diela, resp. spôsobu jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavili vôľu uzatvoriť zmluvu aj bez tohto určenia. Podľa okresného súdu svedok F. G. nebol splnomocnený na úkony týkajúce sa uzatvorenia zmluvy o dielo najmä jej ceny, jediné jeho konanie bolo umiestnenie vozidla do servisu žalobcu, voči ktorému žalovaný nenamietal. Žalobca na druhej strane nepredložil žiaden dôkaz osvedčujúci kde a v akej výške bola cena diela dohodnutá, resp. akým spôsobom bola určená, a že táto cena bude určená neskoršie, a najmä s kým za žalovaného k takejto dohode došlo a nebolo preukázané ani to, že by vôľou žalovaného bolo uzatvorenie zmluvy aj bez určenia ceny. Dospel potom k záveru, že v zmysle § 546 ods. 1 ObZ žalovanému nemohla vzniknúť povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu, ktorá v zmluve dohodnutá nebola a nebol ani určený spôsob jej určenia. Uviedol, že nie je možné konštatovať, že by podľa § 536 ods. 3 ObZ bola táto zmluva platnou, keďže cena dohodnutá nebola, avšak okresný súd podotýkal, že podľa jeho názoru nemožno hovoriť o neplatnosti zmluvy, ale o stave keď zmluva uzatvorená vôbec nebola, teda na zaplatenie ceny diela neexistuje od počiatku právny titul.

11. Okresný súd zdôraznil, že záveru o neuzavretí zmluvy svedčí aj fakt, že medzi zhotoviteľom a označeným objednávateľom nedošlo ani k dojednaniu rozsahu tejto opravy. Podľa okresného súdu sú v objednávke, ktorú podpísal svedok G. konštatované len vady, ktoré prvotne vozidlo vykazuje, nie je uvedený žiadny rozsah týchto väd z hľadiska ich opráv, cena týchto väd v celom konaní uvedená nie je, akým spôsobom bola kalkulovaná, ak teda žalobca ako zhotoviteľ považoval za objednávateľa žalovaného, nebolo preukázané, že by s ním bol komunikoval a tieto skutočnosti oznamoval a žalovaný v takomto rozsahu s opravou by bol súhlasil.

12. Pretože nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy z titulu neurčitosti jej predmetu nedojednania rozsahu a ceny, dospel okresný súd k záveru, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ani nevznikol a teda povinnosť uhradiť cenu diela zo strany žalovaného nie je. Okresný súd konštatoval, že pokiaľ žalobca skutočne opravu vykonal, čo sporným nie je, nie je možné žalovaného ani zaviazat' na povinnosť zaplatiť

obvyklú cenu s titulu bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaný sa bezdôvodne neobohatil, nakoľko k obohateniu mohlo dôjsť na strane vlastníka motorového vozidla. Súd prvej inštancie konštatoval, že okrem pristavenia vozidla a následného doručenia faktúry, nebolo preukázané že by žalovaný nejakým spôsobom na oprave vozidla participoval. Z úhrady DPH z predmetnej faktúry zo strany žalovaného nie je možné dospieť k záveru, že by cena opravy bola riadne dohodnutá ani fakt, že rozsah opravy nebol medzi zmluvnými stranami dohodnutý.

13. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p.

14. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, napadnutým rozsudkom zo dňa 30.06.2020, č. k. 43Cob/38/2020-259 rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a tretej výrokovej vete potvrdil. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

15. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal dostatočné dokazovanie a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Zdôraznil, že sporná v konaní nebola existencia potvrdenej objednávky medzi žalobcom a žalovaným, za ktorého ju podpísal svedok G., nebola sporná ani otázka vykonania opravy v sume 12.733,34 Eur. Sporná bola otázka, či je žalovaný subjektom povinným na zaplatenie tejto sumy a či došlo k vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, ako aj rozsah oprávnenia svedka G. konať v mene žalovaného.

16. Odvolací súd súhlasil s tou časťou odôvodnenia rozhodnutia, kde okresný súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo podľa § 536 ods. 3 ObZ, vzhľadom na absenciu dohody o cene, ktorá nebola v zmluve dohodnutá a nebol ani určený spôsob jej určenia a že medzi stranami sporu nedošlo ani k dohode o rozsahu opravy. Pokiaľ však súd prvej inštancie konštatoval, že svedok G. nebol splnomocnený na úkony súvisiace s uzatvorením zmluvy o dielo a najmä jej ceny, pretože jeho jediné konanie bolo umiestnenie vozidla do servisu, odvolací súd s týmto konštatovaním súhlasil do tej miery, že uzavretie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, konajúcim prostredníctvom svedka G., nemohlo byť založené na udelení plnomocenstva od konateľky žalovaného pre svedka G., pretože udelenie takejto plnej moci preukázané nebolo.

17. Na druhej strane však odvolací súd súhlasil s tým, že by konanie svedka G. nemohlo byť záväzné pre žalovaného. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení existencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu podľa odvolacieho súdu opomenul aplikáciu ust. § 33 ods.1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zdôraznil, že v konaní bolo nepochybne preukázané, čo sporné ani nebolo, že svedok G. mal oprávnenie v mene žalovaného na prevzatie poškodeného motorového vozidla od polície a mal následne oprávnenie aj na prevzatie motorového vozidla po vykonaní opravy u žalobcu. Odvolací súd preto prostredníctvom aplikácie § 33 ods.1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že konanie svedka G. bolo spôsobilé zaviazat' žalovaného na prípadné uzavretie zmluvy o dielo. Tento záver platí potiaľ, pokiaľ by bolo preukázané splnenie predpokladov uzavretia zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným. Plnomocenstvo na tento úkon však nebolo preukázané, pričom prípadný exces svedka G. nebol žalovaným ako splnomocniteľom žalobcovi bez zbytočného odkladu oznámený. Zároveň je podľa krajského súdu nepochybné, že svedok G. potvrdil vedomosť konateľky žalovaného o tom, že ponechal vozidlo na opravu u žalobcu.

18. Ďalej krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že prípadný vzťah medzi žalovaným ako leasingovým nájomcom a ČSOB Leasing a.s., ako leasingovým prenajímateľom a vlastníkom, je vo vzťahu k žalobcovi ako zhotoviteľovi diela irelevantný. Či už mal žalovaný pri objednávaní opravy konať vo vlastnom mene a na vlastný účet bez vedomosti vlastníka alebo s jeho súhlasom a na základe jeho pokynov, je táto skutočnosť podľa krajského súdu vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným právne irelevantná za predpokladu, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo, a to pri existencii dohody o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo.

19. K spornej otázke rozsahu vykonaného diela, t. j. či došlo alebo nedošlo k dohode o rozsahu diela odvolací súd uviedol, že predmetom objednávky je „oprava vozidla podľa obhliadky“. Uvedená

objednávka zároveň konštatuje, že sa jedná o vozidlo, ktoré bolo odcudzené, vrátené, poškodené od polície, pričom sa jedná o poškodenie karosérie, nápravy, diferenciálu, ramien, pneumatík, diskov a ďalších poškodení. Objednávka týmto obsahovala popis zistiteľného poškodenia, avšak oprava sa mala vykonať podľa ohliadky a za tohto skutkového stavu je podľa odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie, že v objednávke nebol dohodnutý rozsah diela, a teda nebol dohodnutý určitý predmetu zmluvy o dielo, správny. Žiadnu existenciu ohliadky za prítomnosti žalovaného (alebo aspoň s jeho vedomosťou), ktorá mala vymedziť rozsah nutnej opravy, žalobca v konaní nepreukazoval a ani netvrdil. Pokiaľ žalobca ako zhotoviteľ diela ohliadku nevyhnutnú na ustálenie rozsahu opravy vykonal, a to bez vedomia a bez účasti žalovaného a žalovaného o výsledkoch tejto ohliadky, a teda aj nevyhnutného rozsahu opravy ani neinformoval a neoboznámil ho, potom takáto ohliadka a rozsah opravy vykonaný bez účasti žalovaného, nemôže byť podľa odvolacieho súdu pre žalovaného mimo jeho vôľu záväzný.

20. Z objednávky ďalej podľa odvolacieho súdu vyplýva aj to, že žiadna cena v nej vyjadrená nebola, čo žalobca považoval za logické, keďže nebol v čase uzavretia objednávky zrejмый rozsah diela a teda nemohla byť známa ani cena, pričom však podľa žalobcu došlo k uzavretiu zmluvy o dielo bez dohody o cene podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo ani k dohode o cene a táto žalovanému ani oznamovaná nebola. Odvolací súd konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní dohody o cene opravy zodpovedá vykonanému dokazovaniu. V čase podpísania objednávky nebol známy rozsah opravy, teda ani jej cena. Žalovaný nemal možnosť vyjadriť sa k cene konečného rozsahu opravy a ani podľa odvolacieho súdu nie je možné dospieť k záveru, že by žalovaný súhlasil s akoukoľvek cenou. Napokon nebol v konaní preukázaný ani prejav vôle uzavrieť zmluvu bez dohody o cene.

21. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodal, že vzhľadom na priebeh konania, výpoveď strán a svedka a uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany mal žalobca dostatok času a priestoru prispôsobiť svoj procesný útok a svoje návrhy vykonanému dokazovaniu napriek tomu, že pôvodne súd prvej inštancie obmedzil predbežné právne posúdenie na otázku pasívnej legítimácie. Pokiaľ v priebehu konania a vykonaného dokazovania vyšli najavo ďalšie skutočnosti, a to sporný a žalovaným namietaný nedostatok dohody o cene a rozsahu opravy, odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie musel a bol povinný sa nimi zaoberať.

22. Záverom odvolací súd konštatoval, že otázkou uplatnenia nároku na náhradu škody leasingovým nájomcom z titulu poškodenia vozidla, ktorého je nájomcom a nie vlastníkom sa zaoberal aj Ústavný súd SR v rozhodnutí III. ÚS 266/2014 zo dňa 16.12.2014 a dospel k záveru, že leasingový nájomca nie je aktívne legítimovanou osobou (rovnako aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo 198/2007 z 30.09.2008). Z tej istej argumentácie potom vyplýva aj záver, že pokiaľ žalovaný ako leasingový nájomca nie je vlastníkom vozidla, potom vykonaním jeho opravy sa nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu.

23. Výrok o trovách konania odvolacieho súdu sa zakladá podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

24. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. 1. 298 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f/ C.s.p., teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalobcu ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), resp. ktorú doposiaľ neriešil vôbec (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.).

25. Žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C.s.p., vzhliadol v tom, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) opomenul vyhodnotiť list vlastníka vozidla - ČSOB Leasing, a. s., zo dňa 21.12.2017 a skutočnosti, ktoré pre žalovaného z neho vyplývali. Týmto malo dôjsť k porušeniu zásady voľného hodnotenia dôkazov, kedy z predmetného listu vyplýva, že výška

poistného plnenia (12.733,57 EUR) zodpovedala výške ceny opravy spolu s DPH, ktorú fakturoval žalobca žalovanému. Žalobca dodal, že žalovaný od neho prevzal vozidlo spolu s faktúrou dňa 28.01.2018, z ktorej bola zrejmá výška ceny opravy a ktorú žalovaný pri prevzatí diela nerozporoval. Z fakturovanej sumy zaplatil žalovaný iba príslušnú DPH, aj to až 28.03.2018. Týmto má dovolateľ za to, že žalovaný vlastným konaním zaviniť, že nedostal vyplatené poistné plnenie, pretože opravu vozidla neuhradil žalobcovi a teda nemal a nemohol mať doklad o úhrade opravy vozidla (ako predpoklad vyplatenia poistného plnenia), ktorú mal uhradiť žalobcovi. Dovolateľ dodal, že žalovaný sa domáha pred Okresným súdom BA I voči ČSOB poisťovňa, a. s. zaplatať cenu opravy vozidla bez príslušnej DPH, t. j. tej istej sumy, ktorú žalobca žiada od žalovaného v tomto konaní. Podľa názoru dovolateľa je otázne, či aj v ostatnom konaní žalovaný tvrdí, že odplatnú opravu vozidla si neobjednal a či cena opravy vozidla mu bola fakturovaná neprávom.

26. Ďalším pochybením podľa § 420 písm. f/ C.s.p., bola podľa dovolateľa deformácia dôkazu, a to objednávky servisu vozidla v časti, ktorá sa týkala obhliadky vozidla. Odvolací súd totiž tento dôkaz hodnotil tak, že medzi žalobcom a žalovaným bolo dohodnuté, že obhliadky vozidla sa mal zúčastniť zástupca žalovaného a mal na tejto obhliadke schváliť rozsah opravy. Uvedené však podľa dovolateľa nevyplýva z predmetnej objednávky, ako ani obsah takejto dohody netvrdil v konaní žalovaný. Obhliadkou sa totiž myslela detailná obhliadka vozidla žalobcom (t. j. odborne spôsobilou osobou - mechanikom) po jeho „odstrojení“, ktorou sa mali zistiť aj iné, než voľným okom viditeľné poškodenia, teda tie, ktoré boli výslovne uvedené v objednávke servisu vozidla. Žalobca na vozidle vykonal obhliadku (to čo bolo uvedené v objednávke opravy vozidla), opravil všetky poškodené súčasti vozidla (čo aj požadoval svedok G. a potvrdil to svojej výpovedi, keď uviedol, že na vozidle sa majú opraviť všetky poškodené časti vozidla). Po vykonaní opravy vozidla (december 2017) bol o cene opravy informovaný vlastník vozidla ČSOB Leasing, a. s., ktorý listom zo dňa 21.12.2017 ČSOB poisťovňa, a. s., informoval, že súhlasí s uvoľnením poistného plnenia (vo výške opravy vozidla), ale iba za podmienky, že žalovaný cenu vozidla skutočne uhradí žalobcovi a predloží o tom doklad o úhrade ceny opravy žalobcovi. Dovolateľ zdôraznil, že údaj o obhliadke vozidla v objednávke servisu vozidla nikdy nebol myslený tak, že sa ho má zúčastniť zástupca žalovaného. Žalovaný sa tejto obhliadky ani nikdy nedomáhal a ani nikdy toto nebolo obsahom dohody, ktorú ani žalovaný netvrdil.

27. K porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces malo taktiež dôjsť tým, že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal viacerými odvolacími námietkami žalobcu, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré nedostatky v podanom dovolaní podrobne rozobral, resp. zopakoval z odvolacieho konania.

28. Dovolateľ je ďalej názoru, že napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu došlo tiež k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu:

- a) v časti právneho posúdenia prekvapivého rozhodnutia - rozsudku prvoinštančného súdu;
- b) v časti právneho posúdenia podstatných náležitostí zmluvy o dielo a okolností, za akých došlo k uzavretiu zmluvy o dielo a správania žalovaného pri prevzatí diela a po jeho prevzatí;
- c) v časti bezdôvodného obohatenia žalovaného.

29. Prekvapivosť napadnutého rozsudku je podľa dovolateľa daná tým, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k dôvodom neplatnosti zmluvy o dielo, ktorá dovedy nebola žalovaným spochybňovaná a záver o jej neplatnosti nebol formulovaný súdom ani pri vyslovovaní predbežného právneho posúdenia. Odvolací súd sa týmto mal odkloniť od uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.10.2011, sp. zn. 7Cdo/142/2010 a od uznesenia zo dňa 21.03.2018 pod spis. zn. 7Cdo/1/2018. K odklonu malo dôjsť tak, že žalobca bol a mohol byť objektívne zaskočený iným právnym posúdením veci prvoinštančným súdom bez toho, aby mu bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska právneho názoru okresného súdu (neexistencia a neplatnosť zmluvy) a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Právny názor okresného súdu (neexistencia a neplatnosť zmluvy) bol prvýkrát vyjadrený až v napadnutom rozsudku.

30. Dovolateľ poukázal na to, že súd na pojednávaní dňa 31.10.2019 formuloval svoj predbežný právny názor a konštatoval za nesporné vykonanie opravy; nespornú cenu opravy, ktorú nikto nenamietal.

Spornou zostala otázka, kto je objednávateľom vozidla s tým, že v ďalšom konaní bude dokazovanie vedené, kto bol vlastne objednávateľom. Podľa názoru konajúcich súdov, ak žalobca nevedel, že žalovaný nekoná vo svojom mene a na svoj účet, potom komunikácia medzi žalobcom a vlastníkom vozidla - ČSOB Leasing, a. s., nemá podľa konajúceho súdu relevanciu pre tento spor, pretože ide o iný právny vzťah.

31. Okresný súd svoj predbežný právny názor a ďalšie dokazovanie zameral iba na otázku pasívnej vecnej legitímácie a posúdenie tejto otázky považoval za kľúčové v celom spore a v tomto rozsahu prebiehalo aj dokazovanie - výsluch svedka G., iný relevantný dôkaz nebol vykonávaný, pričom ani žalovaný netvrdil, že zmluva o dielo ani nevznikla. Týmto je žalobca názoru, že si nemohol z postoja súdu ani len teoreticky vyvodit', že okresný súd bude spochybňovať aj existenciu či neplatnosť zmluvy, ak mal za nesporné vykonanie opravy aj cenu opravy. Žalobca poukázal tiež na to, že odvolací súd záver o „neprekvapivosti“ rozsudku založil primárne na postupe žalovaného a jeho argumentácií, a nie na postupe a predbežnom právnom názore okresného súdu s tým, že žalovaný ku dňu vyslovenia predbežného právneho názoru súdu neexistenciu či neplatnosť zmluvy o dielo vôbec netvrdil. Odvolací súd týmto tvrdí, že žalobca mal vychádzať z argumentácie žalovaného počas konania, a nie z predbežného právneho názoru súdu. Podľa dovolateľa prekvapivosť súdneho rozhodnutia pre strany konania, tak ako je definovaný judikátúrou, vyplýva/má vyplývať práve z postoja súdu, a nie z postoja a argumentácie protistrany, ktorá preukázateľne opakovane účelovo menila skutkové tvrdenia, a to aj v odvolacom konaní. Aj podľa uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 10.12.2010, sp. zn. III. ÚS 446/2010, predbežný právny názor súdu slúži na zameranie sa „na dokazovanie sporných skutočností, a to tým spôsobom, aby účastníci konania dostali príležitosť predstaviť vlastné argumenty týkajúce sa právneho posúdenia veci.“

32. Závery odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené považuje žalobca za arbitrárne a v zmysle svojej dovolacej argumentácie o deformovaní a svojvoľnom voľnom hodnotení dôkazov okresným súdom, závery odvolacieho súdu predstavujú tzv. prekvapivé rozhodnutie, ktorým malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

33. Odklon od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vzhliadol dovolateľ aj pri právnom posúdení podstatných náležitostí zmluvy o dielo. Odvolací súd v napadnutom rozsudku riešil otázku, či okresný súd vyslovil správny právny názor, keď z prejavu vôle žalovaného vyvodil, že medzi stranami konania nebola dohoda o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo. Absenciu dohody o predmete diela vyvodil odvolací súd absenciou dohody o rozsahu diela. Absenciu dohody o cene diela odvolací súd vyvodil z obsahu objednávky servisu vozidla a z neprizvania žalovaného k obhliadke vozidla. Odvolací súd sa týmto mal odkloniť od nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 12.07.2018, sp. zn. IV. ÚS 142/2018 tým, že nerešpektoval existenciu dohody o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo, ktorú je podľa tejto judikatúry potrebné vyvodit' aj zo správania žalovaného pri a po odovzdaní diela, čo je jedným z dôkazov, že zmluvné strany sa o týchto podstatných náležitostiach dohodli. Odvolací súd uprednostnil taký výklad, ktorý založil neplatnosť zmluvy, pred interpretáciou, ktorá neplatnosť zmluvy nezakladá, čím podľa dovolateľa zasiahol do zmluvnej autonómie strán.

34. Pokiaľ ide o konštatovanie odvolacieho súdu, že medzi stranami nedošlo k dohode o predmete diela a o cene diela, tak správnym vyriešením tejto právnej otázky podľa žalobcu bolo, že k dohode o predmete a cene diela dôjde aj pri preberaní diela, kedy sa prevezme bez výhrad a zaplatí aj časť ceny.

35. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vzhliadol dovolateľ v právnom posúdení bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd podľa dovolateľa tvrdí, že vzťah medzi žalovaným ako leasingovým nájomcom a ČSOB Leasing, a.s., ako vlastníkom vozidla je vo vzťahu k žalobcovi irelevantný, resp. že leasingový nájomca sa nemôže bezdôvodne obohatiť. Takéto právne posúdenie nie je podľa dovolateľa správne, pretože leasingovému nájomcovi zo zmluvného vzťahu s vlastníkom veci (vozidla) vyplývala povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok zo zmluvného vzťahu (zmluva o dielo) medzi leasingovým nájomcom a tretím subjektom, na ktorého uzavretie je leasingový nájomca oprávnený bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka.

36. Dovolateľ dodal, že pod predmetom diela právna teória rozumie vec, ktorá má byť zhotovená a ktorá musí byť medzi zmluvnými stranami vymedzená dostatočne určito, aby nevznikli pochybnosti, a to ani o jej povahe a vlastnostiach. Pod rozsahom diela právna teória rozumie aj zhotovenie novej veci, opravu veci alebo úpravu veci. Predmetom zmluvy o dielo bola podľa žalobcu jednoznačne odplatná oprava konkrétneho vozidla po poistnej udalosti, čo bolo výslovne potvrdené objednávkou servisu, kde bolo toto vozidlo konkrétne špecifikované. Deklaruje to aj úhrada príslušnej DPH žalobcovi zo strany žalovaného. Predmet diela bol taktiež špecifikovaný ako konkrétne poškodené vozidlo, na ktorom má byť uskutočnená oprava. Predmet diela bol týmto podľa dovolateľa vymedzený v súlade s právnou teóriou. Žalovaný si od žalobcu neobjednal výmenu či opravu presne ním špecifikovaných dielcov vozidla (napr. výmena olejového filtra), ale všeobecne si objednal (generálnu) opravu poškodeného vozidla po poistnej udalosti, čo potvrdil svedok G. vo výpovedi. Ani žalobca ani žalovaný nevedel a nemohol vedieť ku dňu objednávky servisu/opravy, aký bol skutočný rozsah poškodenia vozidla, čo obe zmluvné strany dali výslovne najavo v potvrdení objednávky servisu vozidla. Predmet zmluvy o dielo bol podľa dovolateľa rovnako špecifikovaný dostatočne určito (teda platne) a špecifikáciu predmetu diela doteraz nenamietal ani žalovaný, čo rovnako platí o rozsahu diela. Skutočnosť, že predmet diela bol medzi žalobcom a žalovaným dohodnutý určito, podľa dovolateľa dostatočne potvrdzujú rozsudky Krajského súdu v Trnave uvádzané v dovolaní.

37. Keďže ide o otázku, ktorá podľa vedomostí žalobcu nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR na spornú otázku zodpovedal. Podľa žalobcu správnym vyriešením tejto otázky je to, že dohoda zmluvných strán zmluvy o dielo o rozsahu diela nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo a absencia dohody o rozsahu diela neznamená automaticky, že predmet diela nie je medzi zmluvnými stranami vymedzený dostatočne určito. Určitosť vymedzenia predmetu diela treba totiž posudzovať samostatne a podľa všetkých skutočností daného prípadu.

38. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

39. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu (č. l. 310 spisu), dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie žalobcu odmietol, prípadne zamietol a rozhodol o náhrade trov dovolacieho konania.

40. K podanému dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ C.s.p., žalovaný uviedol, že list vlastníka vozidla - ČSOB Leasing, a.s., zo dňa 21.12.2017 sa nedá hodnotiť ako opomenutý dôkaz a jeho nevyhodnotenie súdom prvej inštancie a odvolacím súdom podľa predstavy žalobcu spôsobuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces. Odvolací súd sa podľa žalovaného v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal s odvolacou argumentáciou žalobcu a právne zdôvodnil z akého dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným a to z konkrétne z dôvodu nepreukázania dohody o predmete diela, t. j. jeho rozsahu a dohody o cene, pričom nebol preukázaný ani prejav vôle uzavrieť zmluvu o dielo bez dohody o cene. Zároveň je podľa žalovaného z celého dokazovania vykonaného v spore zrejmé, že po dni odovzdania motorového vozidla svedkom G. žalobcovi už žiadna komunikácia medzi žalobcom a žalovaným neprebehla (list ČSOB Leasing, a.s. zo dňa 21.12.2017 žalovaný ani nemal k dispozícii). Žalovaný zdôraznil, že jedine vlastník motorového vozidla vedel o rozsahu a cene opravy čo potvrdzuje, že opravu motorového dojednal so žalobcom vlastník motorového vozidla potom, čo žalovaný motorové vozidlo odovzdal žalobcovi.

41. Žalovaný ďalej zastáva názor, že odvolací súd nedeformoval dôkaz (objednávku servisu motorového vozidla) v konaní, pričom podľa žalovaného vôbec neobstoja argumentácia žalobcu, že žalovaný si touto objednávkou bez akýchkoľvek pochybností objednal odplatnú opravu motorového vozidla po poistnej udalosti. Odvolací súd podľa názoru žalovaného správne v napadnutom rozsudku skonštatoval, že z objednávky S 708215 nesporne vyplývalo jedine to, že oprava motorového vozidla bude vykonaná podľa následne vykonanej obhliadky a z takto ustáleného skutkového stavu potom jednoznačne správne

vyvodil, že v čase odovzdania motorového vozidla žalobcovi nebol dohodnutý rozsah diela, a teda nebol dohodnutý určitý predmet zmluvy o dielo. Podľa žalovaného žalobca nikdy nepreukázal určitý predmet zmluvy o dielo a žalovaný tvrdí, že tento určitý predmet zmluvy o dielo nie je možné odvodiť z toho, že svedok Kelemen len pristavil motorové vozidlo k žalobcovi a tomuto formálne podpísal objednávku s hodnotou opravy 0,00 Eur.

42. Žalovaný vo svojom vyjadrení nesúhlasí s výkladom žalobcu, že predmet diela bol vymedzený v súlade s právnou teóriou, pretože rozsah poškodenia motorového vozidla v celom rozsahu zistiteľný pri objednávke nebol (v objednávke boli vymenované len niektoré všeobecné poškodenia motorového vozidla viditeľné voľným okom) a preto bol rozsah opravy samotným žalobcom viazaný na následnú obhliadku vozidla, ktorá sa však za účasti žalovaného nekonala a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania ani sa vlastne konať nemala. Žalobcom citované rozhodnutie iného súdu v inej právnej veci v tejto súvislosti posudzuje podľa žalovaného skutkovo iný stav, kedy odvolací súd podrobne odôvodnil ako dospel v tejto právnej veci k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným. A to konkrétne z dôvodu nepreukázania dohody o predmete diela, t. j. jeho rozsahu a dohody o cene, pričom nebol preukázaný ani prejav vôle uzavrieť zmluvu o dielo bez dohody o cene.

43. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že ČSOB Leasing, a.s., ako vlastník motorového vozidla má už právoplatným rozsudkom priznanú náhradu škody od škodcu, ktorý motorové vozidlo poškodil a preto argumentoval, že na jeho strane nedošlo a ani nemôže dôjsť v súvislosti s vykonaním opravy motorového vozidla k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ sa odvolací súd touto argumentáciou žalobcu a žalovaného osobitne nevysporiadal, pretože mal za to, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, tak to podľa žalovaného tiež nespôsobuje porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

44. K argumentácii žalobcu o odklone od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu žalovaný dodal, že od začiatku trvania sporu namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, z ktorého dôvodu rozhodnutie okresného súdu nemohlo byť pre žalobcu prekvapivé. Žalobca si musel byť zároveň od počiatku sporu vedomý skutočnosti, že v spore (pri absencii písomnej zmluvy o dielo) nie je preukázaný rozsah diela, kde hlavne po vykonaní výsluchu svedka G., ktorý bol navrhnutý ako svedok na okolnosti podpisu objednávky a ktorý pri svojej výpovedi svedka výpovedi určite nepotvrdil rozsah uzavretia diela. Preto žalobca mal a mohol na preukázanie uzavretia zmluvy o dielo medzi stranami sporu reagovať a mal a mohol predložiť/označiť o ním tvrdenom uzavretí zmluvy o dielo dôkazné prostriedky, resp. v súlade s jeho povinnosťou pravdivo a úplne viesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, z ktorých by mohli následne súdy ustáliť hmotnoprávny vzťah, na základe ktorého by zaviazali žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy.

45. K ostatnej argumentácii žalobcu o odklone od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ohľadom podstatných náležitostí zmluvy o dielo žalovaný uviedol, súd prvej inštancie a aj odvolací súd správne ustálili, že v spore nedošlo k preukázaniu uzavretia dohody o predmete diela, t. j. jeho rozsahu a ani k uzavretiu dohody o cene, pričom nebol preukázaný ani prejav vôle uzavrieť zmluvu o dielo bez dohody o cene, pretože v objednávke servisu bolo jednoznačne uvedené len to, že čiastka za opravu je 0,0 Eur a následne žalobca voči žalovanému nevykonával akýkoľvek právny úkon.

46. Žalovaný dodal, že v zmysle požiadavky žalobcu uhradil len DPH z ceny opravy, no touto úhradou neuznal cenu opravy a ani to, že opravu objednal ako nevlastník motorového vozidla. Týmto len postupoval v zmysle inštrukcií žalobcu, ktorý podľa žalovaného mal opravu dohodnutú s vlastníkom motorového vozidla. Žalovaný teda nemal v čase prevzatia motorového vozidla po oprave dôvod opravu, resp. jej cenu namietat, pretože on opravu motorového vozidla nedojednal. To, že si žalobca tieto základné zložky zmluvy o dielo so žalovaným nedohodol v čase prevzatia motorového vozidla sa nedá podľa žalovaného dotvoriť poukazovaním na dodatočné správanie žalovaného, ktoré tak to potvrdil jednoznačne svedok G., pričom žalobca tento dôkazný prostriedok nijako nespochybnil ani nevyvrátil aj tak nesmerovalo k akémukoľvek uznaniu uzavretia zmluvy o dielo (vrátane predmetu diela, odplaty za

dielo) a nie k uznaniu platby ceny diela.

47. Žalovaný ďalej uvádza, že v žalobcom poukázanom rozhodnutí k argumentácii o bezdôvodnom obohatení, nie je vyslovený právny názor, že v prípade opravy veci, ohľadne ktorej je uzavretá nájomná zmluva s právom kúpy môže vzniknúť bezdôvodné obohatenie na strane nájomcu tejto veci. Žalobcom vykonávané prirovnávanie posudzovaného prípadu k iným prípadom je podľa žalovaného nedôvodné, pretože v posudzovanom prípade nedošlo v žiadnom prípade na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, pretože práve vlastník motorového vozidla mal súdom v trestnom rozsudku priznanú náhradu škody od škodcu (toto bolo v spore preukázané) a teda podľa žalovaného, vlastník motorového vozidla aj mal uhradiť žalobcovi za opravu motorového vozidla.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie žalobcu odmietol z dôvodu absencie dôvodov neprípustnosti dovolania, resp. dovolanie ako nedôvodné zamietol.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený podľa § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné a napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

50. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

51. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu. V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C.s.p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

52. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené § 421 ods. 1 C.s.p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), resp. ktorú právnu otázku doposiaľ neriešil vôbec (§421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.).

53. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

54. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C.s.p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C.s.p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C.s.p., má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi

(§ 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

55. Podľa § 428 C.s.p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

56. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

57. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

58. Dovolací súd v súvislosti s namietnutým nesprávnym posúdením veci uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 C.s.p., no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 C.s.p., je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

59. Pokiaľ v dovolaní vymedzená otázka, ktorú má podľa dovolateľa posudzovať dovolací súd, predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 C.s.p., a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť.

60. Dovolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že dovolateľom vymedzené otázky smerujúce k posúdeniu podstatných náležitostí zmluvy o dielo, a to stanovenia predmetu diela (konajúcimi súdmi uvádzaným rozsahom opravy osobného motorového vozidla) a stanovenia ceny za vykonanú opravu, sú úzko viazané na skutkový stav prejednávaného sporu a s tým súvisiacou procesnou obranou žalovaného, resp. procesným útokom žalobcu. Skutkovým zistením je dovolací súd viazaný podľa § 442 C.s.p., a v dovolacom konaní je vylúčené preskúmavanie jeho správnosti alebo nesprávnosti.

61. K nesprávnemu právnemu posúdeniu vymedzenému žalobcom tak, že sa súd neriadil vlastným predbežným právnym posúdením dovolací súd uvádza, že podľa § 181 ods. 2 C.s.p., po vyvolaní veci a prednesoch strán sporu súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci.

62. Cieľom § 181 ods. 2 C.s.p., je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré

sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné.

63. Dovolací súd konštatuje, že predbežné právne posúdenie vykonané Okresným súdom Lučenec zamerané prioritne na skúmanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného nie je konečným právnym posúdením prejednávaneho sporu, pretože tento postup predchádza vydaniu rozhodnutia vo veci samej, čím ide o postup procesného charakteru, ktorý pri vymedzení dovolacích dôvodov spadá pod vadu zmätočnosti, ktorou by potenciálne mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 C.s.p., však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.12.2020, sp. zn. 2Obdo/56/2020). Napokon aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p., vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/3/2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/211/2013). Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že námietka dovolateľa týkajúca sa postupu v rozpore s vlastným predbežným právnym posúdením podľa § 181 ods. 2 C.s.p. zo strany konajúcich súdov nie je vzhľadom na ďalší priebeh konania (zápisnica z pojednávania, vykonané dokazovanie, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia súdu prvej inštancie), relevantná. Týmto tento dovolací dôvod opretý o § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., v podobe nevysloveného predbežného právneho názoru nie je dovolateľom vymedzený správne a zákonne prípustným spôsobom. Dovolací súd zároveň dodáva, že odvolací súd sa aj v napadnutom rozhodnutí zamerail na otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného keď uviedol, že za predpokladu platného uzavretia zmluvy o dielo je bez relevancie, či žalovaný pri objednávaní opravy konal bez vedomosti vlastníka vozidla alebo s jeho súhlasom a na základe jeho pokynov.

64. Osobitne sa dovolací súd zamerail na ďalší dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 ods. 1 C.s.p. spočívajúci v posúdení podstatných náležitostí zmluvy o dielo, ktorá mala byť nesprávne vyhodnotená čo do jej predmetu (z dôvodu absencie dohody o rozsahu opravy) a čo do jej ceny (z vyvodenej z obsahu objednávky servisu vozidla). Nesprávne právne posúdenie malo podľa dovolateľa nastať aj vo vyhodnotení okolností, za akých došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, resp. okolnosti správania sa žalovaného pri prevzatí diela, ako aj po jeho prevzatí.

65. Podľa § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel' sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

66. Podľa § 536 ods. 2 Obchodného zákonníka, dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

67. Podľa § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka, cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

68. Podľa § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka, objednávatel' je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávatel' povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

69. Vyššie citované ustanovenia zmluvy o dielo (okrem § 536, ktoré je v zmysle § 263 ods. 2 kogentné) majú dispozitívnu povahu. Na uzavretie zmluvy o dielo sa vyžaduje, aby zmluva obsahovala podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení tohto zmluvného typu (§ 269 ods. 2 Obchodného zákonníka).

70. Zmluva o dielo sa môže uzavrieť v písomnej forme alebo v ústnej forme, keďže nepatrí medzi

zmluvné typy, pri ktorých sa na ich platnosť vyžaduje jej uzavretie v písomnej forme. Pokiaľ ide o platnosť zmluvy, vždy sa vychádza z jej obsahu a posudzuje sa, či obsahuje podstatné časti konkrétneho zmluvného typu.

71. Podstatnými časťami zmluvy o dielo sú označenie zmluvných strán, predmet diela a cena za vykonané dielo. Pretože bola otázka zmluvných strán v konaní pred súdmi nižšej inštancie vyriešená, táto netvorí predmet dovolacieho prieskumu a vychádza sa z ustáleného právneho záveru, že žalovaný je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, ktorý uzatváral objednávku servisu vozidla v postavení leasingového nájomcu. V tejto časti je právne posúdenie súdov uzavreté a na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutí súdov nižšej inštancie.

72. Problematickým sa podľa dovolateľa javí právne posúdenie predmetu servisu vozidla, resp. diela z dôvodu absencie dohody o rozsahu opravy osobného motorového vozidla. Nesprávne právne posúdenie vzhľadom na dovolateľa aj pri posúdení ceny za vykonanú opravu, ktorú súdy vyvodzovali z obsahu objednávky servisu vozidla.

73. Konajúce súdy pri právnom posúdení vyššie uvedených podstatných náležitostí uzavreli, že v objednávke servisu vozidla nie je exaktne uvedené v akom rozsahu sa má vykonať jeho oprava, pričom v objednávke nie je uvedená ani cena opravy, čo malo za následok navodenie takého právneho stavu medzi stranami sporu, resp. zmluvy o dielo, kedy k jej uzavretiu platne nedošlo, čo malo za následok neúspech žalobcu v podobe zamietnutia jeho žaloby v celom rozsahu.

74. Dovolací súd prioritne zdôrazňuje, že preskúmaním (ne)správnosti právneho posúdenia zmluvy o dielo nezasahuje do skutkových záverov súdov nižších inštancií, no subsumovanie skutkových okolností do podstatných náležitostí zmluvy o dielo je nevyhnutne potrebné, keďže sa iným spôsobom právne posúdenie podstatných náležitostí zmluvy o dielo nedá vyvodiť. V tejto súvislosti dovolací súd odkazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 210/2021, podľa ktorého „odpovede na súčasné a budúce právne otázky sa netvoria len formulovaním abstraktných právnych viet bez vzťahu na konkrétny skutkový vzťah, ale aj na množstvom na seba nadväzujúcich odpovedí na právne posúdenie rôznych konkrétnych skutkových stavov z pohľadu relatívne neurčitých zákonných pojmov, ktorým je aj aplikovaná neurčitosť či nezrozumiteľnosť právneho úkonu ako dôvodu jeho neplatnosti“.

75. V prejednávanej spore sa riadili konajúce súdy sčasti listinným dôkazom, a to obsahom písomného potvrdenia objednávky servisu vozidla a sčasti ústnymi prejavmi strán zmluvy o dielo, pretože absentuje komplexná písomná podoba zmluvy o dielo, čo však samo o sebe nespôsobuje neplatnosť zmluvy o dielo, keďže tú je možné uzavrieť aj ústnou formou.

76. Predmetom diela v zmysle úpravy Obchodného zákonníka je (na rozdiel od Občianskeho zákonníka) okrem veci aj iný hmotne zachytený výsledok činnosti (PATAKYOVÁ, M. et al. 2010. Obchodný zákonník - komentár. Tretie vydanie. Bratislava: C.H.BECK, 2010). Predmetom zmluvy o dielo v prejednávanej spore bol hmotne zachytený výsledok činnosti v podobe vykonania opravy konkrétneho osobného motorového vozidla so špecifickým VIN číslom, ktoré bolo poškodené po jeho odcudzení v dôsledku škodovej udalosti neurčitého rozsahu. Z písomne podchytenej objednávky vozidla je zrejmé, že táto obsahuje súpis viditeľných poškodení vozidla s tým, že presný zoznam dielcov a súčastí potrebných opraviť sa upresní až po vykonaní obhliadky vozidla. Tento nedostatok určitosti celkového rozsahu opravy bol vyhodnotený konajúcimi súdmi ako absencia podstatnej časti zmluvy o dielo, čo do jej predmetu.

77. S takýmto právnym vyhodnotením, kedy sa neurčitosť predmetu zmluvy o dielo v prípade opravy motorového vozidla spája s neurčitosťou celkového (konečného) rozsahu vykonanej opravy, nie je možné súhlasiť. V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že zákonodarca v obsolétnej právnej norme (avšak stále platnej vyhláske č. 18/1965 Zb.) definoval opravu motorového vozidla tak, že „opravou vozidla sa rozumie obnova pôvodných technických vlastností vozidla v rozsahu urobenej opravy tak, aby sa zabezpečila okamžitá prevádzková schopnosť opravených častí vozidla, pričom akosť opravy musí zodpovedať príslušnej technickej norme.“ S takouto právnou definíciou opravy motorového vozidla

je možné súhlasiť a stotožniť sa s ňou v plnom rozsahu.

78. Pri právnom posúdení predmetu zmluvy o dielo konajúce súdy v danom prípade vychádzali okrem iného z potvrdenia o objednávke servisu vozidla. V súvislosti s listinným dôkazom v podobe písomného potvrdenia objednávky servisu vozidla dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že písomné potvrdenie objednávky je potrebné rozlíšiť od uzavretia zmluvy o dielo, pretože takéto potvrdenie nepredstavuje písomnú podobu zmluvy, ale je len osvedčením o už uzavretej zmluve (akceptovateľné závery definície písomného potvrdenia o objednávke na účely obchodnoprávných vzťahov v zmysle odbornej literatúry vyvodenej z publikácie VOJČÍK, P. et al. 2010. Občiansky zákonník. Stručný komentár. Tretie vydanie. Bratislava. JURA EDITION, 2010). Pokiaľ by aj samotné písomné potvrdenie objednávky absentovalo, prípadne neobsahovalo všetky podstatné náležitosti zmluvy o dielo, to ešte neznamená, že nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy o dielo v ústnej forme.

79. Zo súpisu viditeľných poškodení, ktoré sú uvedené v písomnom potvrdení o objednávke servisu vozidla bolo obom stranám zrejmé, čo tvorí rozsah voľným okom zistiteľnej opravy určiteľnej už v okamihu prevzatia vozidla do servisu. Táto časť písomného potvrdenia objednávky opravy viditeľných poškodení vozidla deklaruje skutočnosť, že prinajmenšom v tomto rozsahu spísaných poškodení, došlo k vymedzeniu predmetu zmluvy o dielo, a to bez ohľadu na celkový (konečný) rozsah predmetu opravy. V tejto časti je zmluva o dielo bez najmenších pochybností určiteľná čo do predmetu. Skutočnosť, že písomné potvrdenie o objednávke vozidla neobsahovalo úplný a nemenný zoznam dielcov a súčastí potrebných opraviť prípadne vymeniť ešte neznamená, že nedošlo k určitosti predmetu zmluvy o dielo čo do jeho rozsahu vo vymedzení spísanom pri prevzatí predmetu opravy, ktoré vymedzenie bolo ustálené oboma zmluvnými stranami v objednávke servisu vozidla. Inými slovami, viditeľné poškodenia vozidla sú spôsobilé založiť určitosť predmetu zmluvy o dielo v rozsahu jeho viditeľných poškodení pri odovzdaní vozidla do servisu.

80. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú náležitosť predmetu zmluvy o dielo - cenu za dielo, resp. opravu vozidla, dovolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že zmluva o dielo je v zásade odplatná, čo je možné vyvodiť priamo z hypotézy právnej normy vyjadrenej v ustanovení § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka (...sa zaväzuje zaplatiť cenu), § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka (...cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia), § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka (...cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

81. Keďže je zmluva o dielo za každých okolností odplatná, v zmysle zákonnej úpravy je možné vyvodiť tri spôsoby akými sa cena za dielo určuje, a to vyjadrením jej presnej výšky; vyjadrením spôsobu jej určenia; prípadne bez určenia v zmysle zhodných prejavov vôle oboch zmluvných strán. V prejednávanej spore došlo k písomnému potvrdeniu objednávky servisu vozidla, ktorá objednávka je podpísaná zhotoviteľom aj objednávateľom s tým, že sa v nej uvádza údaj o predpokladanej cene servisu vozidla vo výške 0,00 Eur. Takýto zhodný prejav vôle, kedy sa uvádza predpokladaná cena servisu vozidla vo výške 0,00 Eur je plne spôsobilý založiť cenu diela bez jeho určenia, javí sa priam ako učebnicový príklad toho, akou formou vyjadriť uzavretie zmluvy o dielo bez určenia ceny. Dovolací súd opätovne poznamenáva, že písomné potvrdenie len deklaruje skutočnosť, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, čím právne posúdenie konajúcich súdov o absencii ceny za dielo vyvodenej z písomného potvrdenia objednávky, nie je správne.

82. Je zrejmé, že v danom prípade písomné potvrdenie objednávky servisu neobsahuje konkrétnu výšku ceny opravy, ani výslovný spôsob určenia ceny opravy. Nie je možné sa však stotožniť s takým právnym posúdením, kedy by deklarovaný údaj o „predpokladanej cene objednávky vo výške 0,00 Eur“ nemohol založiť takú dohodu zmluvných strán, ktorou by došlo k zhodnému prejavu vôle uzavrieť zmluvu bez určenia ceny.

83. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania je možné uzavrieť, že písomné potvrdenie o objednávke

servisu vozidla obsahujúce popis viditeľných poškodení vozidla s predpokladanou cenou opravy vo výške 0,00 Eur deklaruje uzavretie platnej zmluvy o dielo, pretože táto disponuje podstatnou náležitosťou čo do predmetu diela (v časti viditeľného - voľným okom zistiteľného rozsahu poškodených dielcov opravy vozidla), ako aj čo do ceny diela (predpokladanej ceny objednávky vo výške 0,00 Eur - resp. dohody bez určenia ceny diela). Preto ak konajúce súdy dospeli k opačnému záveru a tieto podstatné náležitosti zmluvy o dielo nevzhľadli z dôvodu neurčitosti celkového (konečného) rozsahu opravy a vyjadrenia ceny za opravu, čím konštatovali absolútnu neplatnosť zmluvy o dielo v jej celosti, resp. stav kedy medzi stranami nevznikla žiadna zmluva, dospeli k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

84. Dovolací súd ďalej s akcentom na skutočnosť, že zmluva o dielo je najčastejším sa vyskytujúcim zmluvným typom uzatváraným podľa Obchodného zákonníka uvádza, že pri právnom posúdení zmluvy o dielo v podobe objednávky servisu vozidla je nevyhnutne potrebné zamerať pozornosť aj na špecifiká daného zmluvného vzťahu vzhľadom na predmet zmluvy, kedy sa po prevzatí vozidla zhotoviteľom - servisným strediskom, objavia vadné dielce vozidla, ktoré boli v okamihu vyhotovenia objednávky servisu neviditeľné - skryté. V prípade, ak servis pri podrobnej obhliadke vozidla, prípadne v priebehu demontáže vozidla, či priamo v priebehu opravy vozidla zistí, že je nutné vymeniť či opraviť dielce, prípadne súčasti nezahrnuté do zmluvy o dielo (ako aj objednávky servisu vozidla), je potrebné klásť dôraz na skutočnosť, či ide o závalu spôsobujúcu, že vozidlo nezodpovedá podmienkam bezpečnosti prevádzky alebo závalu, ktorá nemá vplyv na podmienky bezpečnosti prevádzky vozidla, keďže takéto rozlíšenie závad má následne dopad na rozšírenie rozsahu opravy a navýšenie ceny za vykonanú opravu. Pri takto zistených závadách je zhotoviteľ povinný informovať objednávateľa a vyžiadať si od neho súhlas na rozšírenie rozsahu opravy - resp. predmetu diela, inak nemá nárok na zaplatenie rozdielu v cene v podobe jej podstatného navýšenia, za ktoré považuje súdna prax navýšenie o 10 % ceny. Keďže zákonodarcu v stále platnej vyhláške uvedenej vyššie precizoval, že pre prípady, kedy po demontáži dielcov vozidla dôjde k zisteniu závady spôsobujúcej, že vozidlo nezodpovedá podmienkam bezpečnosti prevádzky, má zhotoviteľ nárok na nepodstatné zvýšenie ceny za dielo nepresahujúce 10 % ceny za dielo, a to bez ohľadu na súhlas so zvýšením ceny zo strany objednávateľa. Aj s takouto právnou diferenciaciou závad motorového vozidla s dopadom na následné správanie sa strán a zvýšenie ceny je možné súhlasiť a stotožniť sa s ňou v plnom rozsahu.

85. Dovolací súd v bode uvedenom vyššie vo všeobecnosti poukázal na skutočnosť, ku ktorej dospeli aj konajúce súdy nižšej inštancie, kedy pre špecifiká daného predmetu zmluvy o dielo - opravy motorového vozidla poškodeného nehodou je pri jeho preberaní servisným strediskom možno ustáliť len také poškodenia, ktoré sú viditeľné, pretože nedochádza k výmene objednávateľom žiadaného dielca, ale ku generálnej oprave nehodou poškodeného vozidla, kedy celkový - konečný rozsah poškodení je možné zistiť až obhliadkou vozidla. Je zrejmé a to aj s odkazom na všeobecne známu skutočnosť v zmysle § 186 ods. 1 C.s.p., že relevantnú obhliadku vozidla nevykonáva objednávateľ ale na to kvalifikovaná osoba (napríklad odborne spôsobilý servisný technik), ktorý pri „odstrojení vozidla“ ustáli rozsah celkového (konečného) predmetu opravy. Nakoľko dochádza po odstrojení vozidla k zisteniam o poškodení aj iných dielcov motorového vozidla (pri prevzatí vozidla neznámych, čo je úplne bežné), je potrebné zamerať pozornosť aj na okolnosti a správanie sa zmluvných strán nielen pri uzatváraní zmluvy o dielo, ale aj počas vyhotovenia diela, resp. opravy vozidla, ako aj na správanie sa strán pri plnení diela - riadnej oprave vozidla, resp. pri odovzdaní vozidla zo strany zhotoviteľa a jeho prevzatí objednávateľom.

86. V prejednávanej spore po plnení predmetu zmluvy o dielo - vyhotovení opravy motorového vozidla, došlo k vystaveniu faktúry na účet objednávateľa, v ktorej bol uvedený presný popis čiastkových prác s ich cenou. Dielo bolo objednávateľom prevzaté, v žiadnom smere nebolo rozporované čo do kvality alebo rozsahu opravy a časť ceny zodpovedajúcej DPH bola z ceny za dielo aj zaplatená.

87. Dovolací súd konštatuje, že v prípade pochybností, či vzhľadom na skutkové okolnosti a správanie sa strán pri uzatváraní zmluvy o dielo v ústnej forme, ktorého deklaráciou bolo vyhotovenie písomnej objednávky servisu vozidla so špecifikáciou rozsahu viditeľných poškodení s predpokladanou cenou opravy 0,00 Eur (čo je samo o sebe dostatočným spôsobom na platné uzavretie zmluvy o dielo čo do jej predmetu v čiastkovom rozsahu opravy s vôľou uzavrieť zmluvu o dielo bez určenia ceny - resp. so všeobecnou cenou v zmysle § 536 ods. 3 v spojení s § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka), je

následným vyhodnotením okolností a správania sa zmluvných strán zrejme, že medzi nimi došlo k platne uzavretej zmluve o dielo.

88. K platnému uzavretiu zmluvy o dielo s jej podstatnými náležitosťami môže dôjsť aj vtedy, ak objednávateľ diela pri prevzatí diela dostane presný súpis čiastkových prác s ich cenou, dielo prevezme a žiadnym spôsobom pri prevzatí diela (ani neskôr) nenamieta rozsah či kvalitu vykonaného diela a zaplatí zhotoviteľovi časť ceny diela. Je zároveň možné dospieť k záveru, že zaplatením časti ceny diela dochádza k odsúhlaseniu aj tej zvyšnej, resp. jej výšky uvedenej pri prevzatí diela. Takýto výklad je v súlade s tzv. zásadou preferencie platnosti právnych úkonov, pretože „úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti; nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 640/2014).“ Takýto výklad je zároveň v súlade aj so zásadou autonómie vôle súkromnoprávných subjektov, ktoré zamýšľali vyvolať vo svojej právnej sfére konkrétne právne dôsledky (uzatvoriť odplatnú zmluvu o dielo).

89. Preto právnym posúdením, kedy sa pri zmluve o dielo v podobe opravy predmetu zmluvy neprihliada na všetky okolnosti a správanie sa strán aj po uzavretí zmluvy, resp. pri riadnom plnení predmetu zmluvy, avšak sa vysloví absolútna neplatnosť zmluvy o dielo len z pohľadu na okolnosti dané pri jej uzatváraní, dochádza k odopretiu zmluvnými stranami zamýšľaným účinkom nimi uzavretej zmluvy.

90. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre viackrát vyslovil aj taký právny názor, že „ak sa podarí vôľu účastníkov v procese hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu zmluvy. Z vonkajších okolností spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu preto treba hľadiť hlavne na vôľu, ako aj na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následné konanie účastníkov po podpise zmluvy (m. m. nález I. ÚS 242/07)“.

91. Napokon podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 142/2018 základným východiskom k ústavne konformnému výkladu zmlúv je „uprednostnenie takého výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred interpretáciou, ktorá neplatnosť zmluvy zakladá, za situácie, ak v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci reálne prichádzajú do úvahy oba výklady, t. j. záver o neplatnosti zmluvy by mal predstavovať výnimku, nie pravidlo.“ Podľa ústavného súdu je v rozpore s princípom právneho štátu taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačný prístup uprednostňujúci výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom v prospech jej platnosti (podobne aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1783/11).

92. Preto ak konajúce súdy dospeli k opačným právnym záverom ohľadom platného vzniku zmluvy o dielo s ohľadom na existenciu jej podstatných náležitostí vyvođených aj vzhľadom na okolnosti a správanie sa strán pri a po uzavretí zmluvy o dielo (tak ako je uvedené vyššie), došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci pre nevyriešenie významných a kľúčových právnych otázok, ktoré mali vplyv na rozhodnutie prejednávaneho sporu. Zároveň je možné uzavrieť, že ostatný dovolací dôvod uvádzaný dovolateľom v podobe nesprávneho právneho posúdenia veci s akcentom na vyhodnotenie bezdôvodného obohatenia žalovaného nebolo pre rozhodnutie sporu kľúčové a podstatné, pretože tento právny inštitút by prichádzal do úvahy v prípade, kedy by medzi stranami sporu nastala taká právna situácia, kedy by nebol vznikol žiadny právny vzťah, čo nie je prejednávany prípad.

93. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že v posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vády v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. videl dovolateľ v tom, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) opomenuli vyhodnotiť listinný dôkaz, a to list vlastníka vozidla ČSOB Leasing, a. s. zo dňa 21.12.2017, resp. že konajúce súdy deformovali

listinný dôkaz objednávky servisu vozidla v časti týkajúcej sa obhliadky vozidla. Takéto nesprávne procesné postupy považuje dovolateľ za hrubé procesné pochybenia.

94. Súd rozhodujúci o dovolaní nepreskúmava správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to už len z toho dôvodu, že v konaní o tomto opravnom prostriedku nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy; na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu totiž nemá možnosť dôkazy sám vykonávať (§ 442 C.s.p.).

95. Nakoľko dovolací súd vzhľadom na dôvodným podané dovolanie v časti nesprávneho právneho posúdenia existencie podstatných náležitostí zmluvy o dielo uzavretej z ústnej formy (viď body týkajúce sa správneho právneho posúdenia veci uvedené vyššie), je v danom procesnom štádiu, kedy sa obe rozhodnutia konajúcich súdov týmto rozhodnutím zrušili a vec opätovne vrátila späť súdu prvej inštancie na nové konanie, skúmanie už vykonaných procesných postupov konajúcich súdov smerujúcich k vydaniu napadnutých (zrušených) rozhodnutí neúčelné a bezvýznamné.

96. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ dôvodne namietal nesprávne právne posúdenie podstatných náležitostí zmluvy o dielo, resp. platného uzavretia zmluvy o dielo odvolacím súdom vo vyriešení právnej otázky dovolacím súdom doposiaľ iba čiastočne vyriešenej (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), najvyšší súd žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.).

97. Keďže dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozsudok súdu prvej inštancie a v prípade zrušenia výlučne rozsudku odvolacieho súdu by bol dovolací súd povinný rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, dovolací súd aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania (čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) konštatuje, že nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu. Preto dovolací súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C.s.p.) a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 C.s.p.).

98. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

99. V ďalšom konaní sú súdy nižšej inštancie (súd prvej inštancie a aj dovolací súd) právnym názorom dovolacieho súdu viazané (§ 455 C.s.p.).

100. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.